

Čemu zakoni, če jih ne izvajamo?

Skupščina SR Slovenije je dne, 31. maja 1971, sprejela zakon o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini. Ta zakon zavezuje organizacije združenega dela in družbeno-politične skupnosti, da pri prodaji stanovanjskih hiš in stanovanj občanom in civilnopravnim osebam upoštevajo poleg splošnih pogojev, ki jih za prodajo nepremičnin določajo drugi predpisi, tudi določbe tega zakona.

Po določbi 4. člena navedene pogodbe mora prodajalec pogodbe o prodaji stanovanjske hiše oziroma stanovanja v družbeni lastnini ter splošni akt organizacije združenega dela oziroma družbenopolitične skupnosti predložiti v 30 dneh po izvršeni prodaji javnemu pravobranilstvu. V šestih mesecih od uveljavitve citiranega zakona pa so prodajalci dolžni predložiti javnemu pravobranilstvu vse pogodbe, ki so bile sklenjene po 1. januarju 1970. Zakon nadalje nalaga javnemu pravobranilstvu, da ob prodaji stanovanj oziroma hiš pod ugodnejšimi pogoji, kot jih določa citirani zakon, vložijo tožbo v svojem imenu, in sicer na razveljavitve pogodbe in na vrnitev stanovanjske hiše ali stanovanja v družbeno lastnino.

Po uveljavitvi tega zakona so prodajalci z območja mesta Ljubljana pošiljali pogodbe ljubljanskemu pravobranilstvu.

Ker je le-to ugotovilo — glede na sporočilo SDK in prejeto število pogodb od davčnih uprav občinskih skupščin — da je prejelo manj pogodb, kot jih je v resnici bilo sklenjenih, je z okrožnico opozorilo vse prodajalce, da naj jim pošljejo pogodbe. Od 309 pogodb, ki so bile sklenjene po 1. januarju 1970 in predložene pravobranilstvu do 31. 10. 1972, jih je bilo sporazumno razveljavljenih 12 in s tem vrnjenih organizacijam združenega dela 12 stanovanj v skupni vrednosti (prodajna cena) 1.154.283 din. Med njimi je bilo z 9 pogodbami tudi stanovanjsko podjetje Bežigrad-Moste (sedaj FOND), prodajna vrednost le-teh pa je znašala 940.428 din. Prav tako je bilo s posredovanjem ljubljanskega pravobranilstva v veljavnimi predpisi usklajenih 77 pogodb. Prodajna cena teh 77 stanovanj oziroma hiš je znašala 5.549.767 din, usklajena cena

pa 6.732.816 din, tako da znaša razlika od prodajne do usklajene cene v korist družbe 1.138.048 dinarjev.

Ugotovljeno je, da sodno zapriseženi cenilci neenotno določajo vrednost prodane nepremičnine. Glede na dejstva, da je skupščina mesta Ljubljana sprejela odlok o poprečnih gradbenih cenah stanovanj in poprečnih stroških za komunalno urejanje gradbenih zemljišč ter o osnovah za izračun poprečnih cen zemljišča na območju Ljubljane ter da je sprejel pravilnik o enotni metodologiji za izračun revalorizirane vrednosti stanovanjske hiše, smo pričakovali, da bo to prispevalo k enotnejšemu določanju vrednosti nepremičnin s strani cenilcev. Zato bi bilo zaželeno, da bi republiški sekretariat za urbanizem prek seminarja to problematiko cenilcem podrobneje pojasnil.

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

(Nadaljevanje s 1. strani)

primerjavi z lanskim letom le za štiri odstotke, ker je prispevek od posebnega dohodka kot temeljni vir dohodka občine „zamrznjen“. Zvezni zakon o omejitvi dohodkov od davkov omejuje občino, da iz naslova proračunskega prispevka iz osebnih dohodkov lahko pride v občinsko blagajno le toliko kot v minulem letu. Čeprav je povsem jasno, da bo potrebno porabo omejiti na minimum, smo kljub vsemu dolžni zagotoviti področju vzgoje in izobraževanja ter kulturi več sredstev. Temeljna izobraževalna skupnost zahteva od vseh ljubljanskih občin 12,5 odstotkov več sredstev in to zlasti za novo dejavnost šol in vzgojnovarstvenih zavodov, ki smo jih odprli lansko leto. Tako odpade na našo občino več kot tristo starih milijonov dinarjev sredstev, ki jih je treba zagotoviti neposredno iz občinskega proračuna. S tem seveda še ne bodo v celoti pokrite zahteve TISA, razliko od devetih do dvanajst in pol odstotka pa pričakujemo od občin, ki bodo zagotovile denar z dodatnimi republiški ukrepi.

Glede na to, da je bila to le informacija, s katero so se odborniki seznanili na seji, bodo

morali temeljiteje oceniti predlog občinskega proračuna in družbenega dela. Poleg predloga finančnega načrta bodo občani podrobneje seznanjeni s problematiko prek avdiovizualnih pripomočkov — z diapozitivi in s spremnim besedilom.

STANARINE GOR!

Stanovanjska politika je že dolgo predmet razprav v javnosti. Dileme o tem, ali bodo stanarine večje, ni več. Pomembno je samo to, kdo bo plačeval več in kako zagotoviti družinam z nižjimi dohodki, da bodo lahko plačevale ekonomsko najemnine. Za nadomestilo gre. Na posvetovanju, ki ga je pripravila skupnost slovenskih občin v Velenju, so predstavniki vseh slovenskih občin sprejeli enotne osnove za uresničevanje politike stanarin.

Da bi bila revalorizacija stanovanj pravočasno opravljena, je treba ponovno oceniti vrednost stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lasti. Iz stanarine bodo posebej izdvojeni stroški obratovanja stanovanjske hiše. Stanovalci se lahko naprej dogovorijo, da bodo te stroške sami poravnali, seveda pa hkrati s tem izpolnili tudi vse obveznosti, ki bremenijo stanovanjsko hišo. Občine so

dolžne sprejeti poseben program dinamike postopnega uvajanja novih stanarin. Vsaka občina je dolžna predpisati višino nove stanarine najkasneje do 30. junija letos.

Občani in družine z nižjimi dohodki pa lahko že od prvega marca naprej uveljavijo pri občinskem solidarnostnem skladu delno nadomestitev stanarine, če izpolnjujejo zakonite pogoje za to. Odborniki so menili, da z uvajanjem ekonomskih stanarin ta kategorija občanov ne bo prizadeta. To pomeni postopno izenačevanje razlik med občani, ki izvirajo tudi iz naslova stanovanj.

S tem v zvezi je skupščina sprejela tudi odlok o plačevanju stanarin, ki je enoten za vse ljubljanske občine.

ODHOD PO OSEMNAJSTIH LETIH

Načelnik za davčno upravo Branko Šircelj je zaprosil skupščino, da ga zaradi zdravstvenih razlogov razreši dolžnosti na tem delovnem mestu. Hkrati je zaprosil, da bi svoje delo opravljal samo do 31. marca letos. Predsednik občinske skupščine Polde Maček se mu je v imenu vseh zahvalil za dolgoletno uspešno sodelovanje in mu zaželel veliko uspeha na novem delovnem mestu. M. D.

KRI ZA ČLOVEKA

Člani sindikalne podružnice Slovenija ceste iz Kavčičeve v Mostah so množično darovali kri

V mehaničnih obratih je zaposlenih 226 delavcev. Dne 26. januarja 1973 se je udeležilo krvodajalske akcije 60 tovarišev, kar predstavlja 27 %; dodatno k temu pa se je udeležilo oddaje krvi še 54 tovarišev iz SIP in 22 tovarišev iz AP, skupaj torej 38 % članov vsega kolektiva.

Visoka stopnja humanosti ter notranja zavest naših ljudi sta ponovno nedvomni dokaz, da je v tem kolektivu nekaj zdravega, socialno čutečega in predvsem človeškega.

Leta nazaj se ponavlja ta pripravljenost — pomagati človeku v nujni! Nesebično, a s ponosom darujejo dragoceno kri ter s tem pomagajo, da ozdravi oče — hranilec neobgledenih malčkov, posredno povrnejo življenje materam in mladim ljudem, ki so komaj zadihali v življenje.

To je lik predvsem mladih ljudi, delavcev našega kolektiva, ki jih je delo izoblikovalo do te stopnje solidarnosti in humaniteta.

V vrtincu boja za napredek v težnji in hotenju za boljše življenje svojih otrok jim ni zamrli čut za soljudi. Dokazali so s to akcijo — ne prvič in tudi ne zadnjič — da nosijo v svoji notranjosti človečnost, da so vedno pripravljeni pomagati v sili.

V imenu vseh anonimnih, ki jim bo s tem rešeno življenje, se osnovna organizacija sindikata mehaničnih obratov zahvaljuje vsem, ki ste darovali kri. Ponosni smo na vašo zavest, s to akcijo pa ste še dvignili ugled kolektiva, ki je vedno pripravljen nesebično pomagati tam, kjer je najbolj potrebno.

SINDIKAT SLOVENIJA CESTE — MEHANIČNI OBRATI: SIP IN AVTOPARK

Bomo kmalu rabili plinske maske?

(Nadaljevanje s 1. strani)

močno zvišana koncentracija dima (zlasti od motorjev na plinske olje). V poletnih mesecih pa so tudi koncentracije SO₂ višje kot na drugih mestih. Tranzitni promet vodi skozi mestno središče. Prometni organi ne izločajo iz prometa krpav in drugih vozil, ki s črnimi izpušnimi dimom ne ustrezajo predpisom. Tudi tehnični pregledi so v tem pogledu nepopolni.

Čimveč priključkov na toplarno

Z industrijskimi dimniki in drugimi večjimi viri onesnaženja zraka se že več let uspešno bojuje mestna sanitarna inspekcija s svojim upravnim orožjem. Mnoga taka kurišča so že sanirana in preurejena; še boljše rešitev je priključek na toplarniško omrežje. Tako ali drugačno rešitev iščejo tudi v preventivnem sanitarnem nadzoru nad zazidavo in gradnjo ob izdaji obrtnih dovoljenj. In vendar bodo v Ljubljani potrebni večji in dolgotrajnejši napori za sanacijo ozračja kot v tistih mestih po svetu, ki se že lahko ponašajo s tem, da so svojim prebivalcem zagotovila čistejši zrak. Ljubljana leži v kotlini in ima zlasti v zimskem in prehodnem letnem obdobju, ko imamo istočasno največjo emisijo virov za ogrevanje, zelo neugodne vremenske razmere. Veliko število terminov z brezvetrijem (do 56 %), nizke poprečne hitrosti gibanja zraka, veliko število temperaturnih inverzij in dni z meglo (do 150 dni na leto) preprečujejo naravno razredčenje in raznos škodljivih emitiranih plinov in trdnih primesi v ozračju.

Že dve leti zapored, v letu 1970 in 1971, je bila v takih anticiklonalnih vremenskih okoliščinah izmerjena ekstremna (tj. najvišja v vsem svetu), poprečna 24-urna vrednost SO₂ so merilni postaji v Zalokarjevi ulici, torej v ožjem območju kliničnega centra. Te vrednosti so bile 1,33 mg SO₂/kub. m

zraka leta 1970 in 1,94 mg/kub. m leta 1971. Zaskrbljivost absolutni rekord smo v Ljubljani dosegli januarja 1976, ko je bil 24-urni popreček SO₂ v ozračju 2,4 mg/kub. m. Kaj pomeni ta podatek, pove že bežen pregled na grafične prikaze 24-urnih poprečij za vse dni v letu na koncu poročila za leto 1971, kjer je začrtana uzakonjena, res optimalna, vendar nedosegljiva normativna vrednost 0,15 mg SO₂/kub. m zraka. Po predpisu, ki vsebuje to normo, ne bi smeli v Ljubljani sezidati niti ene stanovanjske hiše več.

Ispušni plini — rakava rana velikih mest

Sistematično spremljanje onesnaženosti zraka z SO₂ in z

dimom v zadnjih letih je že objektivno pokazalo, da se razmere znatno izboljšajo, ko opustimo številna manjša kurišča ob priključitvi na toplarno. Na drugi strani pa je ugotovljeno, da se nasploh zmanjšuje razlike med središčem mesta, ki je imelo vedno znatno bolj onesnažen zrak, in periferijo, ki je nekdanj imela čistejšega. Intenzivna zazidava z individualnimi centralnimi kurjavami, ki delujejo dan in noč, je začela zniževati tudi klasično dnevno krivuljo onesnaženosti, ko smo imeli dvojni vrh, v zgodnjih jutranjih in v popoldanskih urah.

Če pa bo šlo tako naprej, ne bomo mogli zračiti stanovanj niti ponoči.

Občanovo pismo

Tovariš urednik!

Javno vprašujem, kaj misli ukreniti republiški sklad za ceste glede ureditve Šmartinske ceste in šentjakobskega mostu čez Savo.

Delavci, ki se dnevno vozimo po tej cesti, namreč ne moremo razumeti, zakaj je ta del vpadnice tako zanemarjen, da ne govorimo o mostovih, ki kažejo naravnost kriminalno stanje. Tudi javna razsvetljava na tej cesti sveti, kadar pač sveti!

Mostove pa so verjetno gradili še za cesarja Franca Jožefa, a samo za vprezna vozila, ne pa za tak promet kot je sedaj!

Verjetno prizadeti čakajo, da se bo zgodila kakva večja nesreča, saj se zadnji manjši most že tako rekoč pogreza.

Vsem, ki se vozimo dnevno na delo, gotovo ne bo vseeno, ko bo nekega dne cesta zaprta. Morda pa se bomo čez Savo celo vozili z brodom — kakor pred sto leti?!

JAKOB DIMNIK,
Cesta na Brinove 7,
Ljubljana—Polje

ODGOVOR REPUBLIŠKEGA CESTNEGA SKLADA

Za rekonstrukcijo Šmartinske ceste Šentjakob—Domžale je doslej zagotovljenih 300 milijonov starih dinarjev. S temi sredstvi bi cestišče razširili in uredili na najbolj kritičnih odsekih. V letu 1973 bi za ta dela porabili 100 milijonov starih dinarjev, ostalo pa postopoma po načrtu vse do leta 1975.

Za Šentjakobski most je zagotovljenih 605 milijonov starih dinarjev, z deli pa bodo predvidoma pričeli prihodnje leto.

DEŽURNI 316-690

NAJPREJ DVE OBVESTILI

Komisija za informiranje pri OK ZMS Ljubljana Moste-Polje namerava skupno z uredništvom Naše skupnosti ustanoviti že v marcu aktiv mladih novinarjev. Vsi, ki jih zanima novinarsko delo ali so na kakršenkoli način že povezani z njim, se lahko prijavijo v uredništvu Naše skupnosti ali pri komisiji za informiranje (Ob Ljubljani 42) pisno, osebno ali prek telefona (316-690).

Prav tako razpisuje komisija za informiranje natečaj za najboljše mladinsko glasilo. Vsi mladinski aktivisti, ki izdajajo svoja glasila in bi se radi udeležili tekmovanja, naj pošljejo številko svojega glasila na naš naslov najkasneje do 31. marca, in sicer po dva izvoda.

O PREDSEDNIKU MLADINSKEGA AKTIVA V PODJETJU SAP

Že enajst let dela 25-letni Peter Hudeček, avtomehanik iz SAPA v mladinski organizaciji. Malokdo se lahko pohvali s tako dolgim delovnim stažem in s takimi izkušnjami pri delu z mladino in — kar je še najbolj prav — še ne misli prenehati z aktivnim delom. Letos Peter Kandidira tudi za sekretarja OK ZMS.

Peter, enajst let dela je dolga doba. Kako si pravzaprav začel? Ko sem hodil še v osnovno šolo, smo ustanovili mladinski aktiv. Neizkušeni kot smo bili, nam je vsaka pomoč prišla prav. Z delom sem nadaljeval kot predsednik mladinskega aktiva v Avtoobnovi, kjer sem se tudi izučil. Sproti sem nabiral izkušnje in znanje. Tudi v podjetju SAP, kjer delam že dve leti, sem predsednik mladinskega aktiva. Le-tu sem sprva naletel na velike težave, kajti na noge je bilo treba spraviti aktiv ZM, ki je bil res reven. Ko smo prebrodili začetne težave, smo takoj pričeli z delom. Obravnavali smo tekoče probleme, stanovanjsko problematiko, problematiko

učencev v gospodarstvu, organizirali smo športne in kulturne akcije, prirejali smo seminarje in se udeleževali seminarjev OK in MK ZMS in... le kdo bi se vsega spomnil!

Zal pa me skrbi razmerje med mladimi, ki delajo in so zainteresirani za delo, in med onimi, ki

nje delo v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah v podjetju. Zato bomo tudi v bodoče posvečali večjo pozornost prav tem seminarjem; v načrtu pa imamo tudi lastno mladinsko politično šolo.

V prihodnje?

Predvidevamo tesnejše sodelovanje z mestno in občinsko organizacijo ZM in z mladinskimi aktivisti v občini, športna tekmovanja, kulturne prireditve ob pomembnejših praznikih, tradicionalni pohod na Triglav ter — kot sem že omenil — razširitev aktivna in izobraževanje.

— Prosti čas?

— Streljanje in planinarstvo.

SAP, Velana, Yulon, Saturnus, Slovenija ceste — to so štiri podjetja, katerih mladinski aktivisti so se srečali na družabnem večeru 16. februarja 1973 v upravni zgradbi Slovenija ceste. O tem, kako so se zabavali, boste lahko v daljšem zapisu brali v prihodnji številki Naše skupnosti.

Komisija za idejnopolično delo je skupno s komisijo za vzgojo in izobraževanje pripravila mladinsko politično šolo za srednješolsko mladino. Upamo, da se bo šole z zanimivimi temami udeležilo čimveč mladih srednješolcev.

Komisija za kulturno dejavnost razpisuje tradicionalni natečaj za tekmovanje mladih pesnikov in pisateljev iz vseh aktivov v DO, OŠ, srednjih šolah in KS.

Pogoji tekmovanja:

1. delo še ni bilo objavljeno,

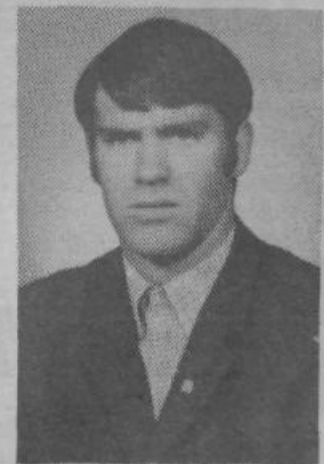
2. vsak udeleženec lahko prijavi eno samo delo,

— poezija; od tri do pet pesmi,

— proza; do pet tipkanih strani.

3. Udeleženci so lahko stari največ 27 in najmanj 14 let, teme so poljubne.

Pismene prijave s priloženimi deli pošljite do 31. marca na naslov Občinska konferenca ZMS Moste-Polje, Ob Ljubljani 42, Ljubljana.

Peter Hudeček

jim je naše delo deveta briga. V SAPU imamo kar 270 mladih, dela pa jih kakih 60. V veliki meri je to tudi naša napaka, saj je še mnogo takih, ki bi delali, pa ne vedo ne kaj ne kako. Upam, da bomo z boljšo kadrovsko politiko to razmerje le obrnili nam v prid. Pa še ena preča stvar nas tare. V podjetju smo namreč le štiri mladi komunisti. Skrajni čas je, da začnemo razmišljati tudi o tem.

Izobraževanje?

— Sami prirejamo seminarje, udeležujemo pa se tudi vseh pomembnejših seminarjev in mladinskih političnih šol, ki jih organizira občinska ali mestna organizacija ZM. Prav pri naših seminarjih, ki jih bolj ali manj obiskujejo vsi zainteresirani mladinci in ne le po eden ali dva predstavnika, smo ugotovili velik napredek glede usposabljanja mladink in mladincev za nadalj-